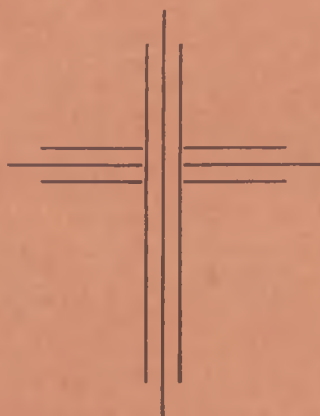

CZYN KATOLICKI

*Okólnik Diecezjalnego Instytutu
Akcji Katolickiej w Częstochowie*

*Katolickie zasady społeczne
podstawą socjalnej przebudowy świata.*

C Z Ę S T O C H O W A

SPIS RZECZY.

DIECEZJALNY INSTYTUT A. K.:

Szósty rok apostołstwa „Czynu Katolickiego”	Str.	1
Komunikaty DIAK.	„	1

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MĘŻÓW:

Program pracy na rok 1939	„	7
Podział pracy	„	7
Konferencja wiejska	„	8

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE KOBIEC:

Ważne dla rozwoju naszych Oddziałów	„	8
Do nowych Kierownictw	„	10
Uwaga	„	10
Kronika	„	11

KATOLICKIE STOW. MŁODZIEŻY MĘSKIEJ:

Karnawał w K. S. Młodzieży	„	11
Kalendarz prac	„	13
Dwa obozy	„	14
Kurs narciarski w Istebnej	„	14
Dwudniowa Konferencja Związkowa	„	15
Nie zapadajmy w sen zimowy	„	15
Współpraca z rodzicami	„	16
Regulamin Okręgu	„	17

KATOLICKIE STOW. MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ:

Jedna idea, jedna organizacja, jeden strój	„	20
Uwaga!	„	22
Nowe wydawnictwa	„	22
I-szy stopień K. S. M. Ż.	„	23
Kronika	„	23

C A R I T A S:

Rada Wyższa Stow. Pań św. Wincentego a Paulo.	„	24
---	---	----

CZYN KATOLICKI

OKÓLNIK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 zł. z przesyłką	CZĘSTOCHOWA ul. Najśw. Maryi Panny 64	P. K. O. Nr. 68.960 Telefon Nr. 17-10
Rok VI.	Styczeń 1939	Nr. 1.

Nlech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

DIECEZJALNY INSTYTUT AKCJI KATOL.

Szósty rok apostolstwa „Czynu Katolickiego”.

Numer niniejszy otwiera szósty rocznik naszego wydawnictwa, poświęconego oddziałom Akcji Katolickiej.

Pięć lat ma już za sobą „Czyn Katolicki”. W ciągu tego czasu zwiększył znacznie swą objętość, rozszerzył zakres zagadnień, którymi się zajmuje, zdołał powiększyć grono swych czytelników, dla których w wielu wypadkach stał się prawą ręką w ich pracy organizacyjnej. Bez „Czynu K.” trudno dziś wyobrazić sobie normalną i planową pracę w Oddziałach, a i rozwój diecezjalnej Akcji Katolickiej uzależniony jest silnie od „Czynu K.”

Tę jego wartość w wysokim stopniu doceniają Zarządy Par. A. K. i Kierownictwa Oddziałów. Traktując poważnie swą pracę apostolską, uważają one „Czyn K.” za nieodzownego informatora i kierownika..

Tę rolę chce „Czyn K.” spełniać i nadal. Oby w szóstym roku swego istnienia spełnił ją jeszcze doskonalej. A spełni ją wówczas, gdy przez wszystkich zainteresowanych będzie starannie i pilnie czytany, gdy zawarte w nim wskazania staną się rzeczywiście hasłami i pobudkami do pracy. Wskazania te to przecież głos central diecezjalnych A. K. Głos ten nie powinien mijać bez echa. Akcję Katolicką w diecezji chcemy rozwinąć szeroko. „Czyn K.” chce być tej idei gorącym szermierzem.

REDAKCJA.

Komunikaty i zarządzenia Diec. Inst. A. K.

1. Program pracy Akcji Katolickiej na rok 1939.

Tegoroczna nasza praca uwzględniać będzie przede wszystkim naczelne hasło roczne, dotyczące poznania i wykonania uchwał Synodu Plenarnego.

Mówimy przede wszystkim, dla zaznaczenia, że i inne hasła

Biblioteka Jagiellńska

5238

z lat poprzednich, nie powinny stracić nic na wartości, ale w miarę potrzeby, przy nadarzających się okazjach mamy do nich wracać i czuwać nad ich wykonaniem. Jakkolwiek bowiem oficjalnie obowiązuje nas dane hasło w ciągu roku, to dlatego, że oparte jest o życie, praktycznie nie traci nigdy swej wartości i nie przestaje dla nas być wskaźnikiem w pracy.

W dalszym więc ciągu mamy się interesować i zagadnieniami rodziny i wychowawczymi i społecznymi i religijnymi w miarę potrzeby i możliwości.

Specjalny nasz program pracy na rok bieżący przedstawia się jak następuje:

I. Dział organizacyjny.

1. Uzupełniać będziemy sieć organizacyjną Zarządów Par. A. K. i oddziałów powołując je do życia tam, gdzie dotąd nie istnieją.
2. Udoskonalać będziemy i ożywiać tak Zarządy jak i Kierownictwa przez powoływanie do nich uzdolnionych i przygotowanych do pracy ludzi.
3. Przygotowanie to uskuteczniać będzie przez kursy, obozy i wizytacje.
4. Przestrzegać będziemy żywotności i systematyczności pracy.
5. Powoływać będziemy do życia Koła Inteligencji.
6. Urządzimy obchód papieski w dniu 12 grudnia.
7. Uroczystość Chrystusa Króla w dniu 29 października.

II. Dział ideowy.

a) Sprawy religijne.

1. Zwracać będziemy uwagę na czynnik religijny w naszej pracy; przeprowadzać będziemy kwadransy religijne, zachęcać do wspólnego przystępowania do Sakramentów św., zalecać i przeprowadzać rekolekcje zamknięte i półzamknięte.
2. Przeprowadzać będziemy kursy wyszkolenia religijnego.
3. Zakładać sekcje wiedzy religijnej.
4. Weźmiemy udział w Kongresie Eucharystycznym.
5. Otoczmy troską sprawę powołań kapłańskich.

b) Sprawy oświatowe.

1. Otoczmy troską Katolicki Uniwersytet Ludowy dla młodzieży męskiej w Kopcu.
2. Popierać będziemy prasę katolicką, zwłaszcza diecezjalną.
3. Zakładać biblioteki parafialne.
4. Przeprowadzać cykle wykładów.

c) Sprawy społeczne.

1. Przeprowadzać wykłady dyskusyjne na tematy społeczne.

2. Urządzać dni katolickie i społeczne.
3. Rozwijać pracę społeczną w parafii.
4. Zakładać kasy pogrzebowe.

III. Dział praktyczny.

Tu będziemy:

1. Propagować budowę domów parafialnych.
2. Otwierać ogniska parafialne.
3. Urządzać Kursy praktyczne gotowania, prania, szycia itp.
4. Przeprowadzać przysposobienie rolnicze.
5. Wychowanie fizyczne.
6. Popierać potrzeby parafialne i diecezjalne.

2. Plan pogadanek.

Celem ułatwienia pracy w związku z hasłem naczelnym podajemy niżej plan (tematy) pogadanek, jakie winny być ogłoszone w oddziałach, na kursach i t.p. w ciągu roku 1939. Tematami tymi nie chcemy jednak krępować Oddziałów. W miarę potrzeby można je zmienić lub przesunąć kolejność.

1. „Abostolstwo obowiązkiem świeckich” — uchwały 1, 37, 60, 62 pkt b, 62 do 69 paragraf 1.
2. „Katolik w życiu kulturalnym” — (prasa, czytelnictwo, teatr, kino, radio) uchwały: 57 § 1, 75 do 79, 129 § 4.
3. „Rodzina w myśli Bożej” — uchwały: 58, 62, pkt c, 94, 97.
4. „Rola hierarchii w Kościele” — uchwały: 21, 23, 24, 37, 39 § 2, 63.
5. „Życie wewnętrzne a apostołstwo” — uchwały: 54 § 2, 55, 56 § 1, 91 § 1, 93, 102, 103, 111, 114, 118.
6. „Niebezpieczeństwa zagrażające naszej wierze i przeciwdziałanie im” — uchwały: 54 § 1, 57 § 2 i 3, 82, 101, 106, 115.
7. „Miłość i sprawiedliwość w życiu codziennym” — uchwały: 36, 50 § 2, 57 § 4, 61, 62 pkt a, 73, 74.
8. „Zadania szkoły i wychowania” — uchwały: 59, 69 § 2, 90 § 3, 91 § 1, 118, 119, 120, 122.
9. „Troska katolika o materialne potrzeby Kościoła” — uchwały: 60, 83, 136, 138, 108.
10. „Katolik dobrym obywatelem” — uchwały: 70, 71, 72.

Przy organizowaniu dni katolickich można ogłosić referaty na następujące tematy:

1. „Synody w Polsce i ich znaczenie dla podniesienia życia religijnego”.
2. „Hierarchia i jej źródło i znaczenie w życiu Kościoła”.
3. „Rola i zadania katolików świeckich w kościele w świetle uchwał Synodu”.
4. Parafia i diecezja w uchwałach Synodu”.

5. „Harmojna współpraca Kościoła i Państwa w dziele odrodzenia społeczeństwa.
6. „Inteligencja i jej przewodnicza rola w przejawach życia religijnego i kulturalno-społecznego”.
7. „Obecna sytuacja w szkolnictwie a uchwały Synodu”.
8. „Duch chrześcijański w twórczości kulturalnej”.
9. Akcja Katolicka w uchwałach Synodu”.

Ponadto można wziąć tematy ze Studium Katolickiego w Kato-
wicach.

3. Kursy instrukcyjne dla Zarządów Par. Akcji Kat.

Łącznie z hasłem Episkopatu: „Poznanie i wykonanie uchwał I Polskiego Synodu Plenarnego — szczytnym posłannictwem polskiego katolicyzmu” — Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej w Częstochowie urządza w niżej podanych terminach i miejscowościach jednodniowe kursy instrukcyjne. Na kursy te obowiązani są przybyć Prezesi i wszyscy członkowie Zarządów Parafialnej Akcji Katolickiej, a z parafii nie posiadających jeszcze zorganizowanych Zarządów, przynajmniej po 2 osoby upatrzone na członków przyszłych Zarządów.

Program kursów jest następujących.

Godz. 9.30 — Msza św.

Godz. 10.15 — Referat na temat: „Apostolstwo ludzi świeckich w obecnej chwili”.

Godz. 11.15 — Referat na temat: „Nowe hasło Episkopatu”.

Godz. 12.30 — Referat na temat: „Zadania Parafialnej Akcji Kat. i program pracy na przyszłość”.

Kursy odbędą się w następujących miejscowościach:

6 stycznia 1939 roku w Pajęcznie: Msza św. w kościele Parafialnym, wykłady w sali na plebanii. Uczestniczą parafie:

Brzeźnica, Dworszowice, Działoszyn, Kielczygłów, Kleszczów, Makowska, Pajęczno, Rząśnia, Siemkowice, Strzelce Wielkie, Su mierzyce, Wiewiec.

8 stycznia 1939 roku w Radomsku: Msza św. w kościele parafialnym. Wykłady w sali Domu Kat. Uczestniczą parafie:

Bąkowa Góra, Bęczkowice, Bogdanów, Chełmo, Dmenin, Dobryszce, Gidle, Gomunice, Gorzkowice, Jedlno, Kamieńsk, Kietlin, Kłomnice, Kobile Wielkie, Kodrąb, Kowalowiec, Krępa, Kruszyna, Lgota Wielka, Lubień, Łękińsko, Mierzyn, Niedospielin, Parzniewice, Pławno, Radomsko, Radziechowice, Ręčno, Rozprza, Rzejowice, Stobiecko, Strzałków, Wielgomłyn.

22 stycznia 1939 roku w Wieluniu. Msza św. w kościele parafialnym, wykłady w sali Gimnazjum Biskupiego. Uczestniczą parafie:

Biała Ostrzeszowska, Bolesławiec, Chotów, Chrościn, Cieszęcin, Czajków, Czarnożyły, Czastary, Dietrzkowice, Dietrzniki, Galewice, Jaworzno, Kadłub, Komorniki, Konopnica, Kraszewice, Krzyworeka, Lututów, Łubnice, Łyskornia, Mieleszyn, Mierzyce, Mokrsko, Naramice, Ochędzyn, Osjaków, Ostrówek, Ożarów,

Praszka, Przedmość, Raczyn, Radostów, Radoszewice, Ruda, Rudlice, Rudniki, Skomlin, Sokolniki, Starokrzepice, Szynkielów, Walichnowy, Węglewice, Wieluń, Wieruszów, Wierzbie, Wierzchlas, Wójcin, Zajązki, Żdżary, Żytniów.

29 stycznia 1939 roku w Zawierciu. Msza św. w kościele parafialnym. Wykłady w kancelarii parafialnej na plebanii. Uczestniczą parafie:

Chruszczobród, Ciągowice, Koziegłówki, Koziegłowy, Kromolów, Łazy, Mrzygłód, Myszków, Niegowa, Niegowonice, Poręba, Przybynow, Skarżyce, Włodowice, Zawiercie, Żarki.

2 lutego 1939 roku w Będzinie. Msza św. w kościele parafialnym. Wykłady w sali Domu Katolickiego. Uczestniczą parafie:

Będzin, Błędów, Bobrowniki, Czeladź, Dąbrowa Górnicza; par. Matki Boskiej Anielskiej, Chrystusa Króla, św. Józefa, Gołonóg, Grodziec, Klimontów, Koszelew, Łagisza, Łęka, Maczki, Miłowice, Niemce, Niwka, Piaski Pogoń, Porąbka, Psary, Sączów, Sielec Nowy, Sielec Stary, Strzemieszyce Targoszyce, Wojkowice Komorne, Wojkowice Kościelne, Zagórze, Ząbkowice, Zychce.

5 lutego 1939 r. w Częstochowie. Msza św. w kaplicy Diecezjalnego Domu Rekolekcyjnego, przy ul. św. Barbary 43, wykłady w sali tegoż domu Uczestniczą parafie:

Biała Częstochowska, Blachownia, Borowno, Borzykowa, Bór Zapilski, Choroń, Cielętniki, Cykarzew, Częstochowa; par. św. Antoniego, św. Barbary, św. Jakuba, św. Józefa, św. Rodziny, św. Rocha i św. Zygmunta, Dąbrowa Zielona, Danków, Dźbów, Garnek, Gnaszyn, Janów, Kalej, Kamienica Polska, Kłobucko, Konopiska, Krzepice, Ługi, Maluszyn, Miedźno Mstów, Mykanów, Olsztyn, Opatów, Ostrowy, Panki, Parzymiechy, Poczesna, Przyrów, Przystajń, Rędziny, Starcza, Truskolasy, Wilkowiecko, Wrzosowa, Zawada, Złoty Potok, Zrembice, Żuraw, Żytno.

Uwaga: Parafie, którym by z jakichkolwiek względów nie dogadzała miejscowość, do której są wyznaczone, mogą pojechać do innej.

4. Gorąca prośba do Przew. xx. Proboszczów i Komitetów zbiorów.

W październiku 1938 r. odbyły się w diecezji dwie zbiórki: „Tygodnia Miłosierdzia” i na „Akcję Katolicką”. Minęły już od tego czasu dwa miesiące, a dotąd nie otrzymaliśmy ze wszystkich parafii protokółów z tych zbiorów.

Ponieważ musimy sprawozdanie z tych zbiorów odesłać do odpowiednich urzędów wojewódzkich, a czas nagli, uprzejmie prosimy o natychmiastowe nadesłanie nam protokółów, list ofiar i planu zbiorów.

Wskazane materiały nadesłać powinny i te parafie, w których zbiorów wcale nie urządzono. W tym wypadku nadesłane być powinny protokoły, listy ofiar i plany czyste (nie wypełnione).

Odsyłać należy do Diec. Instytutu A. K. w Częstochowie, ul. Najśw. P. M. 64.

5. Prośba do P. T. Prenumeratorów „Czynu Katolickiego“.

Uprzejmie prosimy o uregulowanie prenumeraty „Czynu Katolickiego” za rok 1938 i ubiegłe lata do 20 stycznia 1938 r. W przeciwnym razie, chociaż z przykrością, ale nie będziemy „Czynu Katolickiego” wysyłać.

W razie gdyby liczba prenumeratorów zmniejszyła się, będziemy musieli podwyższyć opłatę za prenumeratę na rok 1939.

Do numeru styczniowego załączamy przekaz na P. K. O.

6. Sprawozdania.

W pierwszych dniach stycznia 1939 r. pod adresem Przew. Księży Proboszczów zostaną wysłane arkusze do sprawozdań: 1) Parafii, 2) Zarządów Parafialnej Akcji Katolickiej oraz Oddziałów Katolickich Stowarzyszeń: 3) Mężów, 4) Kobiet, 5) Młodzieży Męskiej, 6) Młodzieży Żeńskiej. 7) Stowarzyszeń Pań Miłosierdzia św. Wincentego à Paulo, Prosimy aby prezesi i prezeski Stowarzyszeń, które istnieją w danej parafii, zgłosili się po odbiór arkuszy do Ks. Proboszcza. Po wypełnieniu należy po jednym egzemplarzu sprawozdań odesłać do odpowiednich Central. Arkusze ze sprawozdaniami z parafii, prosimy odesłać do Diec. Inst. Akcji Kat. Uprzejmie prosimy wszystkie Stowarzyszenia o przesłanie sprawozdań nie później jak do 1 marca b. r.

7. Co zrobimy w styczniu.

W styczniu, który jest miesiącem zmian w Kierownictwach oddziałów, a więc i w Zarządzie Par. A. K. na pierwszy plan wysuwa się konieczność zapoznania członków Zarządu z regulaminem Par. A. K. Drugą pilną sprawą to opracowanie programu pracy na r. 1939 według wskazówek Instytutu. Należy wziąć udział w kursach instrukcyjnych. Uregulować trzeba wszelkie zaległości, uporządkować księgowość.

8. Mianowania Prezesów Par. A. K.

Zgodnie z art. 17 Statutu Konst. A.K. Diecezjalny Instytut zatwierdził następujących Prezesów Par. AK:

W Nowym Sielcu p. Wiktora Tarnowskiego, w dn. 5.XII.38 r.

W Bęczkowicach p. Andrzeja Karlińskiego, w dn. 9.XII.38 r.

W Poczesnej p. D-ra Alfreda Dekkańskiego, w dn. 10.XII.38 r.

W Kobieliach W. p. Jana Kleszczewskiego, w 10.XII.38r.

W Chełmie p. Katarzynę Wielowieyską, w dn. 10.XII.38 r.

W Maluszynie p. hr. Stanisława Potockiego, w dn. 15.XII.38 r.

Nowomianowanym Prezesom życzymy „Szczęść Boże” w pracy.

KRONIKA

Zebranie Rady Diec. AK odbyło się w dniu 18 grudnia ub. r.

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MĘŻÓW

Najświętsze Serce Jezusa — Przyjdź Królestwo Twoje!

Program pracy na rok 1959.

Aby ułatwić systematyczne prowadzenie pracy, podajemy ogólny program pracy, który następnie w oddziałach odpowiednio do warunków danego środowiska należy rozszerzyć szczegółowo.

1. Hasło Episkopatu: Poznanie i wykonanie uchwał pierwszego Synodu Plenarnego szczytnym posłannictwem polskiego katolicyzmu. Pomoc w opracowywaniu referatów znajdziemy w czasopiśmie organizacyjnych: „Na Wyżyny” i „Przebojem”. Dobrze posługiwać się jest broszurą: Posłannictwo Katolickiej Polski — wyd. Ostoi, Cena 1,80 (do nabycia w składnicy DIAK).

2. Rekolekcje półzamykane w parafiach.

3. Wizytacje (dokonywać będzie specjalny instruktor K.S.M.).

4. Podział na referaty miejski i wiejski.

5. Kursy organizacyjne.

6. Okręgi.

7. Zjazd delegowanych.

8. Kongres Eucharystyczny w Zawierciu.

9. Prenumerowanie czasopism (uwzględnienie pracy fachowej).

10. Tworzenie bibliotek parafialnych.

11. Współpraca z młodzieżą.

12. Popieranie spółdzielni i kółek rolniczych.

13. Zakładanie Kas Bezprocentowych.

14. Wieczory dyskusyjne, tygodnie społeczne.

15. Uroczystości organizacyjne (opłatek, święcone jajko, święto patronalne).

16. Obozy.

Podział pracy.

W numerze grudniowym Czynu ub.r. omówiliśmy dokładnie w dziale KSMM podział oddziałów na wiejskie i miejskie. Podział ten odnosi się także do KS Mężów. Zagadnienie specjalizacji wybija się na pierwsze miejsce. Wpływ środowiska wywiera silny charakter na naszą pracę. Tylko ludzie, wyrośli z danego terenu, mogą przyczynić się do jego przemiany, gdyż z nim się z żyli, znają jego potrzeby, wiedzą o jego wartościach i brakach. Pius X w mowie do kolegium kardynałów docenia znaczenie środowiska, mówiąc „Zadaniem tej akcji (AK) jest pod wpływem kapłanów napędzać dusze Jezusem Chrystusem odpowiednio do zadań i ducha czasu, jednostek i społeczności ludzkiej z uwzględnieniem właściwości państw i warstw społecznych”. Nie ma tu oczywiście mowy o dzieleniu na klasy.

Kościół nasz obejmuje wszystkich ludzi, nie ma w nim miejsca na robienie granic między braćmi. „Jeżeli dziś w pracy uwzględniamy tak silnie środowisko to dlatego, że wierzymy, iż w zamiarach Bożych robotnik ma być do Boga doprowadzony w pierwszym rzędzie przez to właśnie środowisko fabryczne, jak rolnik przez swoje środowisko wiejskie” (z referatu dyr. Gniazdowskiego).

Wykaz oddziałów wiejskich i miejskich podaliśmy patrz „Czyn Kat.” 1938 r. Nr. 12.

Obozy dla KSMężów.

W tym roku w miesiącach letnich urządzamy obozy dla K. S. Mężów. Celem głównym — wypoczynek, nabranie sił, dalszym: przeszkolenie organizacyjne. Korzyści z takiego obozu naprawdę wielkie, zresztą przekonamy się o tym sami naocznie. Bliższe warunki oraz termin podamy w najbliższym czasie.

Konferencja wiejska.

W dn. 17, 18 i 19 listopada ub.r. odbyła się konferencja wiejska. Na zjazd przybył liczny zastęp działaczy wiejskich z całej Polski. Śnać żywo ich interesują losy wsi. Niestety z naszej diecezji poza Centralą (Skr. gen. KSM Ks. St. Wacławik i Ks. mgr. W. Stępień) nie było nikogo. Czyżby polepszenie warunków wiejskich nie obchodziły nikogo z nas?

Na konferencji wygłoszono wiele referatów, obrazujących stan moralny i materialny wsi. Dyskusja była nadzwyczaj interesująca i żywa, brali w niej udział nie tylko „panowie” ale prości rolnicy, dowodząc wielkiego wyrobienia i wnosząc wiele zdrowych i ciekawych poglądów. Poprzez wszystkie referaty przewijała myśl: podnieść wieś religijnie i moralnie, dać wsi oświatę zwłaszcza zawodową, przyspieszyć parcelację opartą na zasadach katolickich.

Przyjęliśmy składki.

Oddział w Pogoni do końca 1938 — 10.20 zł. Koszelew za 1938 r. — 12.— zł. Par. św. Rocha w Częstochowie 9.— zł. Par. św. Józefa w Dąbr. Gór. 2.— zł. Zawiercie 9.45 zł. Par. św. Barbary w Częst. 6.96 zł. Kobielskie W. 3.— zł.

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE KOBIET

Ważne dla rozwoju naszych Oddziałów.

W większości Oddziałów z nowym rokiem kalendarzowym zmienia się zazwyczaj część kierownictwa. Tak przynajmniej być powinno, że zmieni się tylko część osób, a nie całe kierownictwo.

Zupełnie nowy skład tej grupy członkiń, która stoi na czele Oddziału, jest dla rozwoju tegoż wielce szkodliwy.

Dość dużo czasu upłynie wtedy, zanim każda z członkiń zorientuje się, jakie obowiązki z tytułu swego urzędu ma spełniać, Jak ma je wykonywać, poprostu uczy się, robi wiele błędów — choć to nie jest najszkodliwsze, gorsze jest jeszcze nierobstwo. Jakiś dziwny stan wyczekiwania i narzekania „nie umiem”, „nie wiem co i jak robić, chyba się zrzeknę swego urzędu”. Jest to najwięcej szkodliwy nastrój, jaki może się wkraść do organizacji prawie bezpośrednio po walnym zebraniu, zamiast energicznej, pełnej zapału i oddania się sprawie, pracy nowego zespołu członkiń kierownictwa.

Po dość długim okresie takiej wegetacji i martwoty organizacyjnej, Oddział albo się rozpada albo — rozpoczyna pracę od początku. Często więc poziom pracy obniża się niesłychanie ku niezadowoleniu wszystkich członkiń i ze stratą dla sprawy, której służymy. Podobnych rzeczy trzeba stanowczo unikać, a nie jest to wcale takie trudne, jakby się zdawać mogło.

Chodzi przede wszystkim o to, żeby kierownictwa a szczególnie prezeski miały być prawdziwymi kierowniczkami pracy i mózgiem Oddziału, a do wykonania wielu prac posługiwały się członkiniami z vice kierownictwa, lub też zwykłymi członkiniami bez urzędu odznaczającymi się sumiennością, słownością i punktualnością. Trzeba mieć stale swoje przyboczne, które naszej pracy się przyglądają znają nasze troski, nabywają umiejętności — słowem przygotowują, się powoli, najlepiej nie wiedząc o tym na nasze następczynie.

Wtedy Oddział nie stanie wobec faktu, że nie ma kogo wybrać do kierownictwa, lub że ustąpienie prezeski lub kilku osób z kierownictwa jest równoznaczne z katastrofą dla organizacji. Taki stan rzeczy jest kompromitujący, a nie jak to mylnie niektórzy sądzą „zaszczytny” dla ustępujących osób, a szczególnie prezeski.

A często słyszeć można takie słowa: „Jestem już 10 lat prezeską, chcę już zrezygnować, ale nie ma kto wziąć tego urzędu”. Biedna każda taka prezeska, współczujemy jej serdecznie. W ciągu 10-ciu lat jeszcze nie przygotowała sobie następczyni Kiepska prezeska, musi się „męczyć” dalej, może drugie 10 lat, aż nareszcie znajdzie się taka, która weźmie z chęcią jej obowiązki.

A może nam się tylko wydaje, że nikt nie przyjmie naszej pracy? Każdy człowiek jest do zastąpienia — odwieczna to, choć może dla niektórych przykra prawda. Pomyślmy o tych sprawach przed walnym zebraniem. Potraktujmy je poważnie i rozumnie. Od wyboru kierownictwa, zatwierdzonego programu pracy, o którym każda członkini myśleć powinna, od budżetu i wszelkich uchwał i postanowień zależy dalszy rozwój naszej organizacji. Za jej losy

każda z nas musi się czuć w pełni odpowiedzialna. Im więcej w Oddziale członkiń myślących i pracujących w Oddz. tak, jakgdyby rozwój organizacji jedynie lub szczególnie od niej zależał, tym też lepsza gwarancja postępu pracy, jej żywotności, celowości i dobrych rezultatów.

O takie nastawienie w pracy dla dobra A.K. z nowym rokiem — modli się Stowarzyszenie dla wszystkich członkiń.

Do nowych Kierownictw.

Witamy Was serdecznie w gronie przodowniczek naszej pracy apostołskiej. Zachęcamy gorąco do pracy w myśl wskazań zawartych w art. „Ważne dla rozwoju i t. d.”.

Prosimy Szan. Kierownictwa o współpracę z nami, kontakt stały nie tylko z okazji wizytacji, czy kursów. A przede wszystkim prosimy o wiarę w swoje własne siły i błogosławieństwo Boże, którego w tej pracy możemy być pewne.

Zachęcamy szczerze do pracy od zaraz, od tej chwili bez okresu wegetacji czy wyczekiwania. „Czas to pieniądz”. Przed nami tyle do zrobienia. Przeczytajmy z uwagą wiele zarządzeń Stowarzyszenia które znajdziemy w „Czynie” za rok 36 i 37, zapoznajmy się dokładniej z pismami Związku. W ten sposób nabierzemy wkrótce większej pewności siebie i tym samym lepiej pójdzie nam praca. „Szczęść Boże”.

Walne zebranie.

Przypominamy, że nie może piastować urzędu, ani mieć prawa głosu decydującego na zebraniach (a tym bardziej na walnym zebraniu) członkini, która 6 miesięcy nie uregulowała zobowiązań finansowych wobec Oddziału, o ile od ich płacenia nie została zwolniona. (art. 13 pkt, 5 statutu).

Zebranie walne należy zrobić koniecznie najdalej w pierwszej połowie stycznia 39 r.

Z nowym rokiem.

Niech nie będzie Oddziału, któryby nie abonował „Gazety dla Kobiet” i „Zjednoczenie”. Pisma te zamówić można w Poznaniu, Al. Marcinkowskiego 22.

Uwaga.

1) Prosimy otrzymane formularze sprawozdawcze (należy się po nie zgłosić na plebanię) bardzo dokładnie i starannie wypełnić i natychmiast przesłać jeden egzemplarz do Stowarzyszenia, jeden zostaje w aktach Oddziału, trzeci otrzymuje P.A.K. tam, gdzie ten istnieje.

2) Zmiany w kierownictwie podają Oddziały do wiadomości właściwym Starostwom nie później, jak w 14 dni po jej dokonaniu.

3) Polecamy miłe piśmko dla dzieci niższych klas szkół powszechnych p.t. „Dzwonki”. Prenumerata roczna zł. 3.60 na tych samych warunkach zapren. można dwutygodnik dla dzieci starszych p.t. „Młody Polak” Adres redakcji i administracji: Warszawa, — Chmielna 58.

4) „Ruch społeczno-oświatowy” (dobre pismo dla kierownictw — miesięcznik) Pren. roczna zł. 3. Adres Redakcji i Adm. Poznań, Al. Marsz. Piłsudskiego 1.

5) W każdej biblioteczce podręcznej Oddziału winien się znajdować „Poradnik prawny K.S.K.” (cena 80 gr.).

Dla orientacji, co można znaleźć w nim, podajemy spis rozdziałów, które mówią nam o pożyteczności tej broszury. I Założenie Stowarzyszenia. II Sposób zakładania Oddziałów K.S.K. III Zmiana kierownictwa. IV Zmiana adresu Oddziału, V Kontrola władz w Oddziale. VI Spis członków. VII Zebrania. VIII Imprezy. IX Zbiórki publiczne. X Majątek i zobowiązania finansowe. XI Odznaki organizacyjne. XII Poradnie dla rodziców. XIII Rozwiązanie Oddziału. XIV Podatek od lokali. XV Opłaty stemplowe. XVI Opłaty pocztowe. Dodatek: Kilka słów o pisaniu listów organizacyjnych — Wzór koperty właściwie zaadresowanej — Wzór wypełnianego czeku PKO. — Wzór wypełnianego przekazu pocztowego.

Rekolekcje Zamknięte.

Bezpośrednio po karnawale odbędą się dla członkiń K.S.Kobiet w Częstochowie rekol. zamknięte w Domu Rekolekcyjnym przy ul. św. Barbary 43. Bliższe szczegóły podamy w następnym numerze.

KRONIKA.

Wymienione w kronice — kolumna K. S. M. Ż. parafie (45) zostały z tych samych powodów odwiedzane. Wiele Oddziałów zwizytowano i kilka założono nowych. Są to: 1) Oddział Bogdanów (Wola Krzysztoporska), 2) Parzniewice, 3) Bęczkowice, 4) Kiełczygłów, 5) Konopnica

Witamy je serdecznie w swoim gronie i życzymy błogosławieństwa Bożego w pracy.

W dniu 23.XI i 9.XII odbyło się zebranie Okręgu Kobiet Częstochowa-miasto. Okręg zaczął metodyczne przerabianie podręcznika dla kandydatek i organizuje „Opłatek” na dzień 9.I.39 r.

Dnia 17.XII b.r. odbyło się zebranie Zarządu K. S. K.

KATOLICKIE STOW. MŁODZIEŻY MĘSKIEJ

Karnawał w K. S. Młodzieży.

Karnawał to okres radości, która różnie przejawia się u ludzi. Jeżeli chodzi o młodzież to radość swoją wyładowuje przeważnie

w różnych zabawach, a przede wszystkim w zabawach tanecznych w okresie karnawału. Nic więc dziwnego, że z nastaniem karnawału domy ludowe, świetlice ogniska, a nawet mieszkalne domy zamieniają się bardzo często na sale taneczne. Druhowie nasi także nie chcą pozostawać w tyle za innymi i sami organizują zabawy lub biorą w nich udział. Jeśli chodzi o stosunek ludzi do zabaw, to jest on różny. Jedni są zwolennikami zabaw i uważają je za coś niezbędnego w życiu, inni znów są zawziętymi przeciwnikami uważając zabawy za zło.

A jaki jest stosunek naszej organizacji do zabaw? Uważamy że i zabawa w życiu człowieka jest potrzebna, byleby tak jak i wszystko inne nie przekroczyła jej granic. Przecież organizacja nasza skupia młodzież pełną energii i radości życia jak to mówią „do tańca i różańca”, to też nic dziwnego, że zabawie, która wprowadza radość i wyrwa z apatii, dajemy należne miejsce w całokształcie działalności organizacyjnej.

Ale zabawa w KSMłodź. to nie tylko rozrywka. Powinna ona spełnić jeszcze inną rolę i to rolę poważniejszą niż nam się zdaje, możemy ją wykorzystać dla naszych celów wychowawczo-oświatowych. Zabawa ma być jednym z wielu środków wychowania i szerzenia kultury. Kształcenie bowiem to nie tylko suchy wykład, ale kształcić możemy się nawet w czasie zabawy. Musimy więc i dla tego celu wykorzystać zabawy. Nie znaczy to byśmy przyjęli zasadę: że należy organizować zabawy kiedy się da i jak się da, aby się na zabawach wychowywać, kształcić i uczyć, bo nie każda zabawa spełni zadanie jakie jej przypisujemy. Źle zorganizowana i przeprowadzona zabawa zamiast spodziewanego zadowolenia i korzyści kulturalnych, przyniesie tylko przesyt i niezadowolenie.

Z zabaw tanecznych najczęściej spotykanych dałoby się wyróżnić: 1) zabawy t. zw. bale, 2) tańczące herbatki organizacyjne i 3) tańcówki.

Pierwszy rodzaj zabaw nie należy do rzędu popularnych ze względu na trudność przeprowadzenia ich. Wymagają one odpowiedniej sali, dużego nakładu pracy i pieniędzy oraz wiele zabiegów itp. To też ten rodzaj zabaw spotykamy przedewszystkim w miastach, gdzie łatwiej o odpowiednie sale. Organizacje urządzające te t. zw. bale liczą przede wszystkim na zysk.

Drugi rodzaj to t. zw. tańczące herbatki urządzane zwykle w ścisłym gronie wyłącznie dla swoich członków. Zabawa - herbatka nie jest urządzana dla zysku, gdyż przeważnie jest ona składkową.

Wreszcie trzeci rodzaj to tańcówki najczęściej na naszych wsiach spotykane, w których udział może brać każdy kto uści zapłatę przeznaczoną na muzykanta.

Odróżniliśmy tu te 3 rodzaje zabaw, gdyż każda z nich jest inną ze względu na sposób bawienia się na niej, wymaga innego

przygotowania i przeprowadzenia i każdą można inaczej wykorzystać dla zakreślonych wyżej zadań jakie ma spełnić w naszej organizacji.

Jeśli chodzi o osiągnięcie zysku, a oddział miejski ma warunki na przeprowadzenie balu to okazję należy wykorzystać. Wtedy oczywiście niema mowy o tym, aby na takiej zabawie druhowie myśleli o sobie. Wtedy powinni być przede wszystkim gospodarzami i myśleć o gościach. Przy tego rodzaju zabawie druhowie także wyrabiają się, bo udanie zabawy zależy od pomysowości, inicjatywy i zaradności druhow. Należy tu zwrócić uwagę na dobór gości, toteż o wstępie na zabawę powinno decydować zaproszenie. (c. d. n.)

Kalendarz prac.

Każda praca, aby wydała należyte owoce, musi być systematycznie ułożona według z góry przygotowanego planu. Inaczej będziemy czepiali się wszystkiego, a niczego dokładnie nie przeprowadzimy. Niżej podajemy rozkład zajęć, według którego oddziały powinny ułożyć swoje zajęcia.

1. Dzielimy Stowarzyszenie na okręgi (5), pokrywające się z powiatami (w każdym powiecie — okręgu będzie instruktor).

2. Rekolekcje zamknięte w sześciu ośrodkach w czasie Wielkiego Postu.

3. Kursy organizacyjne w każdym oddziale.

4. Wizytacje.

5. Prowadzimy uniwersytet ludowy w Kopcu (otwarcie 15 stycznia, pierwszy kurs trwa do 5 marca).

6. Przeprowadzimy w Zagłębiu Dąbrowskim rozmowy na temat powstania uniwersytetu robotniczego.

7. Obozy: pierwszy od 3 do 26 czerwca dla młodzieży wiejskiej w Olsztynie (12 km. od Częstochowy) drugi od 1 do 24 lipca dla młodzieży robotniczej w Kopcu.

8. Zjazd delegowanych dwudniowy 29 i 30 kwietnia.

9. Zloty okręgowy w ośrodkach słabych oddziałów.

10. Dzień organizacyjny. (Ma na celu wciągnięcie w szeregi KSMM młodzieży, która skończyła szkołę powszechną. W dniu tym urządzimy kwestę na rzecz oddziałów).

11. Święto papieskie 12 lutego.

12. Święto patronalne 19 listopada.

13. Zawody sportowe okręgowy (termin ustalą instruktorzy okręgowi w porozumieniu z centralą).

14. Udział w Kongresie Eucharystycznym w Zawierciu (czerwiec).

15. Wycieczka rowerami „dokoła Diecezji” (maj).

16. Kurs narciarski dla młodzieży robotniczej w czasie świąt Bożego Narodzenia 1939 r.

17. Instruktorzy powiatowi prowadzą P.R.

18. W pracy oświatowej przeprowadzą oddziały hasło Episkopatu.
19. W parafiach zakładamy nowe oddziały.
20. Przeprowadzimy konkurs religijny.
21. Oddziały będą prowadzić kwartalne zebrania rodzicielskie.
22. Zacieśnienie pracy z KSMężów.

Dwa obozy.

● Czym są obozy dla nas, doskonale zdajemy sobie sprawę. One to potrafią wlać nowe życie w zastygłe w bezruchu oddziały, one wydają zastęp jednostek przodowniczych, które przewodzą w pracy. W tym roku wprowadzamy pewną nowość. Urządzamy dwa obozy, jeden dla młodzieży rolniczej, drugi dla rzemieślniczej. Nie jest to kopanie jakich rowów klasowych, że ci lepsi tamci gorsi. Broń Boże. Chodzi tu o usprawnienie w pracy. Inne są metody działania na wsi, inne w mieście. Inne zainteresowania, inne charaktery, inne podejście. Uważamy, że wszyscy zdają sobie dokładnie z tego sprawę

Kierujemy się tylko troską o naszą organizację. Obóz wiejski odbędzie się w Olsztynie w dniach od 3 — 26 czerwca. Czerwiec jest bodaj może jedynym miesiącem w którym jest najmniej roboty w polu. Dlatego też już teraz trzeba poważnie się zastanowić kogo na obóz wysłać. Obóz młodzieży robotniczej zacznie się 1 lipca i trwać będzie do 24 lipca w Kopcu. Kopiec wyjątkowo nadaje się na obóz. Piękna okolica, wspaniałe stawy, w których będzie się można kąpać, odbywać jazdę na kajakach, piękny sad, młyn i wiele innych radości i przyjemności. Już dziś trzeba pomyśleć o urlopie na lipiec, aby nie stracić drogiej okazji i nie męczyć się w mieście w upalne i skwarne dni lipcowe. Ktoby nie mógł wystarać się o urlop na cały termin, niech weźmie na tydzień lub dwa, a chętnie go przyjmie. Opłata dla wszystkich za cały obóz 10 zł. Cena, na którą będzie stać najuboższego. Zbierajmy więc pieniądze i gotujmy się na obozy.

Zjazd delegowanych.

W r. b. zjazd delegowanych będzie dwudniowy w dniach 29 i 30 kwietnia. Zacznie się w sobotę d. 29 b.r. po południu i obradować będzie w dwu sekcjach: rolnej i robotniczej. Na każdej będą wygłoszone specjalne referaty i powzięte odpowiednie wnioski

Kurs narciarski w Istebnej.

Odbędzie się w pięknej i sławnej na całą Polskę willi artysty rzeźbiarza i malarza p. Konarzewskiego, w czasie od 22 — 31 stycznia 1939 r. Opłata 10 zł. Przy przejeździe przysługuje 66⁰/₁₀₀ zniżka kolejowa. Uczestnicy podzieleni będą na dwie grupy: na zaawansowanych i na początkujących, by każdy, nawet taki druh, który

w życiu nart nie widział, mógł w nim wziąć z pożytkiem udział. Druhowie nie posiadający nart, będą je mogli na kursie wypożyczyć za opłatą 1 zł. Wieczorami odbywać się będzie przeszkolenie organizacyjne, by nie tylko ciało, ale również duch miał z kursu pożytek. W programie przewidziane liczne wycieczki, które umożliwią zwiedzenie najpiękniejszych zakątków Zaozlia.

Kurs ten organizuje K.S.M.M. — Katowice, jednakże dzięki uprzejmości gospodarzy w kursie mogą brać udział druhowie z naszego Stowarzyszenia. Zgłoszenia wraz o opłatą (10.— zł. za kurs i 60 gr. na zniżkę) kierować pod adresem: Katowice, ul. J. Piłsudskiego L. 20 Kat. Stow. Mł. M.

Dwudniowa Konferencja Związkowa.

W dniu 3 i 4 grudnia ub. r. odbyła się konferencja związkowa. Z ramienia naszego Stowarzyszenia brali udział: prezes p. mgr. St. Pasierbiński i sekr. gen. ks. St. Wacławik. Celem bezpośrednim konferencji to zagadnienie specjalizacji naszej pracy. Prezes K. Z. M. M. p. szamb. Potworowski w referacie: „Uwagi o obecnym stanie naszej organizacji” pokazał całokształt prac, jakie Związek przeprowadza. Wspaniały i porywający referat o ideowych podstawach A.K. wygłosił Ks. Prał. Dr. K. Kowalski. W referacie: A. K. a specjalizacja” omówił różnice środowiska miejskiego i wiejskiego. „Wieś i miasto różnie wpływają na rozwój fizyczny i duchowy człowieka. Inne są pragnienia chłopaka na wsi, inne w mieście, różne problemy ich zainteresowań. Przez specjalizację programu musimy iść w tym kierunku, by ludziom, którzy żyją w pewnym środowisku dać odpowiedź na ich gnębiące pytania, rozwiązać zagadnienia, przed którymi bezradnie stoją. Do środowiska jako apostołowie wejść będą musieli ludzie z tego samego środowiska z programem specjalnym, uwzględniającym, o ile chodzi o nasz temat, odrębne zagadnienie wsi i zagadnienie miasta”. Program dla młodzieży robotniczej omówił p. mgr. J. Chmara, dla młodzieży wiejskiej Ks. J. Bełch. Rezultatem tej konferencji to zgoda na specjalizację z tym, że zostanie zachowana jedność organizacyjna. Jeden Katolicki Związek Młodzieży M., ale z dwoma referatami: wiejskim i miejskim.

Postanowiono też wydawać dwa odrębne pisma, któreby przystępnie i każde w swoim zakresie kierowało naszą pracą. Będą to prawdopodobnie dwutygodniki.

Nie zapadajmy w sen zimowy.

Ach ta „Pierwsza Książka”. Któż to wymyślił taką męczarnię dla niewiniątek biednych i ciągle nagabywanych o tę „Pierwszą Książkę”. Żart na stronę. „Pierwsza książka”, to katechizm druha i bez niej ani rusz. Przypominamy, ale to mało, nakazujemy pod

rygorem organizacyjnym, by we wszystkich oddziałach nie było ani jednego druha, któryby nie przerobił „Pierwszej Książki”. O ile w oddziale są druhowie po egzaminie, winni stworzyć komisję egzaminacyjną, któraby przeprowadziła próbę z kandydatami. Odpis protokołu komisji egzaminacyjnej należy przesłać do Centrali. Zdarsza się jednak, że w oddziale nikt nie poddał się próbie. W takich wypadkach próby przeprowadzą instruktorzy na wizytacjach czy kursach organizacyjnych.

Współpraca z rodzicami.

Różne są przeszkody i trudności w naszej pracy. Jedną z nich to obojętność, a często nawet wręcz wrogie nastawienie starych do młodych. Rozumiemy, że konflikt między młodymi a starymi zawsze był i będzie. Wytwarza to duch czasu. Ale młodzież katolicka, oparta o szacunek i miłość dla rodziców, winna zbliżyć się do starszych, zainteresować ich swymi pracami, troskami, trudnościami i przeszkodami. Posłużą ku temu kwartalne zebrania rodzicielskie. Zebrania te należy opracować starannie. Ma się tam znaleźć piękny referat, mówiący o zdaniu rodziców chrześcijańskich, o obowiązkach dzieci względem rodziców i wiele inny życiowych spraw. Przygotować monologi, deklamacje, śpiewy. Z zebrania tego rodzice mają wynieść przekonanie, że młodzież nie jest ani taka zła i lekkomyślna, o co narzekają starzy i że młodzież, coś robi i pragnie lepszej i piękniejszej przyszłości.

Z przekonania takiego starych zrodzi się chęć przyjscia młodzieży z pomocą, zainteresowanie i opieka nad jej pracami. Spróbujcie tylko zacząć współpracę, a sami naocznie przekonacie się o jej dobroczynnych skutkach.

Konkurs religijny.

Przesyłamy wszystkim oddziałom broszury, omawiające „konkurs religijny”. Prosimy o szybkie zapoznanie się z warunkami i o wzięcie udziału. Stowarzyszenie wyznaczy także pewne nagrody.

Przysposobienie Rolnicze.

Zakończenie prac p.r. w pow. radomszczańskim. W r. 1937/38 w pow. radomszczański pracowało 13 zespołów KSM. M. i Ż. z 86 konkursistami.

Nagrody za wyróżniającą pracę otrzymali: przodownicy: Sokołowski Eugeniusz z Przybyszewa (oddz. Kobiela W.) I szą, Jakubowska Zofia z Dębowa (oddz. Wiewiec) II-gą, Ruliński z Kodrąbia III-cią. Zespołowe: zesp. w Borzykowej II-gą, w Grodzisku (oddz. Borzykowa) III-cią, w Wiewcu IV-tą i w Woli Wiewieckiej (oddz. Wiewiec) IV-tą.

Kursy organizacyjne

W miesiącach zimowych centrala przeprowadzi w każdym oddziale kursy na temat prac w oddziale. Rozumiemy potrzebę przeszkolenia wszystkich druhow na miejscu, gdyż nie wszystkie oddziały stać na wysłanie członków na obozy. Kurs w oddziale trwać będzie od 2 — 4 godzin. Na kurs w wyznaczonej porze winni się stawić wszyscy druhowie. Sala musi być bezwzględnie ogrzana. W sali zimnej i wilgotnej wszyscy marzną i czekają rychło się skończy zebranie, a co zatem z takiego kursu jest fiasko.

Okręgi -- instruktorzy okręgowi.

Stowarzyszenie nasze nie mogło rozwinąć dotychczasowej pracy tak, jak tego domaga się potrzeba chwili. Trudno, by kilku ludzi z centrali obsłużyło całą diecezję. Dlatego postanowiliśmy podzielić całą diecezję na okręgi, pokrywające się z powiatami. Powstanie pięć okręgów: częstochowski, radomszczański, wieluński, zagłębiowski i zawiercki. W każdym okręgu będzie jeden instruktor, który będzie kierował pracą organizacyjną. Niżej podajemy regulamin okręgu, określający jego cele i zadania i inne. Instruktorem na Zagłębie Dąbrowskie został: Sibiński Edward, Będzin ul. Zwirki i Wigury L. 44 (up. Hetmańczyków). W Radomsku będzie Klimczak Ludwik (adres podamy później). Na inne powiaty na razie instruktorów nie ma.

Regulamin Okręgu.

Regulamin niniejszy wydaje się na podstawie art. 26 statutu Stowarzyszenia.

§ 1. *Teren i siedziba.*

Teren działalności i siedzibę Okręgu wyznacza Zarząd Stowarzyszenia. Otwarcia i rozwiązania Okręgu dokonywuje Zarząd Stowarzyszenia (art. 17 d).

§ 2. *Zadania Okręgu.*

Okręg jest pomocniczą instytucją Zarządu Stowarzyszenia i na terenie swoim ma następujące zadania do spełnienia:

- 1) pielęgnuje bliższą łączność między członkami Oddziałów Stowarzyszenia w swoim Okręgu;
- 2) zbliża oddziały Stowarzyszenia, wspiera je celem usprawnienia pracy, ułatwia i przygotowuje tworzenie nowych oddziałów Stowarzyszenia;
- 3) przeprowadza propagandę wśród społeczeństwa na rzecz Stowarzyszenia;
- 4) informuje Zarządu Stowarzyszenia o potrzebach Okręgu i jego oddziałów;
- 5) utrzymuje łączność z innymi organizacjami na tym samym

terytorium działającymi, szczególnie z Okręgowym T-em Organizacji i Kółek Rolniczych oraz z Powiatową Komendą WF i PW.

§ 3. Środki.

Do spełnienia zadania służą Okręgowi oprócz ogólnych środków Stowarzyszenia jeszcze następujące: zjazdy, zloty, kursy, konferencje, rekolekcje, wystawy, konkursy itp.

§ 4. Fundusze.

Fundusze zbiera Okręg w formie składek okręgowych uchwalonych przez Zjazd Okręgowy, subwencji Stowarzyszenia i innych, darowizn, dochodów z urzędzeń, imprez itp.

§ 5. Asystent Kościelny.

Asystenta Okręgowego mianuje Biskup diecezjalny. Ma on w swoim zakresie takie prawa jak Asystent Kościelny Stowarzyszenia według art. 14 a ponadto:

- a) zatwierdza wybór Prezesa Okręgu;
- b) zatwierdza program pracy;
- c) czuwa nad wykonaniem programu pracy Akcji Katolickiej w zakresie zadań Okręgu;
- d) czuwa nad wykonaniem pracy instruktora, zleconych mu przez centralę.

§ 6. Zobowiązania finansowe.

Według art. 24 statutu Stowarzyszenia:

„Okręgi... nie mogą zaciągać zobowiązań finansowych bez pisemnej zgody Zarządu Stowarzyszenia”.

§ 7. Kierownictwo Okręgu.

1. Skład. Kierownictwo Okręgu składa się z prezesa, instruktora i sześciu członków, Prezesa i członków wybiera Zjazd Okręgowy na dwa lata. O ile wyboru nie dokonano mianuje ich Asystent Kościelny Okręgu.

2. Czynności. Kierownictwo Okręgu działa zgodnie z istniejącymi przepisami, wykonuje zadania Okręgu niezastrzeżone innym władzom Okręgu, a w szczególności:

- a) zarządza majątkiem Okręgu,
- b) ściąga składki,
- c) zwołuje Zjazd Okręgowy,
- d) wykonuje uchwały i zarządzenia Zarządu Stowarzyszenia oraz uchwały Zjazdu Okręgowego,
- e) opracowuje i przedstawia Zarządowi Stowarzyszenia, uzgodniony z instruktorem i zatwierdzony przez Asystenta Kościelnego Okręgu, program pracy i sprawozdanie roczne z działalności Okręgu i oddziałów,
- f) prowadzi kontrolę nad oddziałami swojego Okręgu i przed-

stawia Zarządowi Stowarzyszenia wnioski o założenie lub rozwiązanie oddziałów,

g) wydaje instrukcje i zarządzenia oddziałom zgodnie z wytycznymi Zarządu Stowarzyszenia.

3. Pisma Okręgu podpisuje Prezes i Instruktor Okręgu, a zastrzeżone przez Asystenta, podpisuje także i Asystent.

§ 8. Prezes Okręgu.

Prezes Okręgu reprezentuje Okręg na zewnątrz oraz zwołuje posiedzenia Kierownictwa Okręgu.

§ 9. Instruktor Okręgu

Instruktor Okręgu mianuje Sekretarz Generalny Stowarzyszenia. Wynagrodzenie pobiera instruktor z kasy Stowarzyszenia.

Czynności Instruktora:

1. Instruktor kieruje Sekretariatem Okręgu, a mianowicie:

a) załatwia korespondencję. Oddziały wszelką korespondencję kierują do Sekretariatu Okręgu.

b) Prowadzi statystykę i ewidencję oddziałów Okręgu. Oddziały sprawozdania roczne, z imprez, z konkursów, zgłoszenia PR, kierują także do sekretariatu Okręgu.

c) Prowadzi składnicę pomocy organizacyjnych.

2. Zawiaduje majątkiem Okręgu,

3. wizytuje oddziały,

4. przeprowadza kursy organizacyjne,

5. przygotowuje programy i sprawozdania z pracy i przesyła je do zatwierdzenia Sekretarzowi Generalnemu Stowarzyszenia.

6. Wykonuje wszelkie zlecenia Centrali.

§ 10. Zjazd Okręgowy.

Zjazd Okręgowy odbywa się przynajmniej raz na rok.

W skład Zjazdu Okręgowego wchodzi:

a) prezes każdego Oddziału lub wyznaczony przez niego członek kierownictwa Oddziału,

b) delegowani każdego Oddziału i to po jednym na każdą rozpoczętą 50-tkę członków zwyczajnych.

Delegowanych wybiera walne zebranie Oddziału.

Wnioski do porządku obrad mogą zgłaszać: kierownictwo Oddziałów oraz walne zebranie Oddziałów.

Czynności. Zjazd Okręgowy:

1. zatwierdza sprawozdania kierownictwa i komisji rewizyjnej oraz udziela absolutorium,

2. podejmuje uchwały w sprawie programu pracy i inne uchwały, zwłaszcza w sprawie świadczeń finansowych,

3. wybiera członków kierownictwa i komisji rewizyjnej,

4. uchwała utworzenie sekcji okręgowych i ew. innych instytucji okręgowych.

§ 11. Komisja rewizyjna.

Komisja rewizyjna Okręgu spełnia czynności swe analogicznie do komisji rewizyjnej Oddziału według art. 29 statutu Stowarzyszenia.

§ 12. Sąd.

Spory wynikające w obrębie Okręgu, załatwia sąd na drodze postępowania polubownego.

KATOL. STOW. MŁODZIEŻY ŻEŃSKIEJ

Ważne dla rozwoju naszych Oddziałów.

(kolumna K.S.Kobiet — dokładnie przeczytać)

Jedna idea, jedna organizacja, jeden strój.

Zapewne wiedzą wszystkie drużyny, że tytuł tego artykułu — to słowa z naszego propagandowego, czy reklamowego afisza na którym wymalowano dziarskie drużyny w mundurze K.S.M.Ż. Dlaczego podajemy w wątpliwość, czy drużynom znane są te słowa? Bo trudno uwierzyć w to, żeby drużyny mając wiszący w swoim lokalu plakat reklamowy, do tej pory nie zapłaciły za niego Stowarzyszeniu. Nie o to jednak głównie chodzi, ale o skutek wpatrywania się w niego. — Jaki jest dotychczasowy stosunek dużej ilości drużyn do umundurowania organizacyjnego? Zobaczmy to na przykładach z życia. Mówią one same za siebie jasno i prosto, dając niestety przykry dowód nazbyt małego ukochania naszej organizacji, często niedojrzałości umysłowej i niedoceniań mundurka, jako środka skutecznej propagandy naszej organizacji.

Jeden z okręgów organizuje „Andrzejki” połączone z tańcami, na które zaprasza drużyn. Grono bawiących się jest dość ściśle zamknięte, choć niezupełnie, gdyż co druga lub trzecia drużyna i druha przyprowadza z sobą „brata”, „siostrę”, „kuzynkę”, „kuzyna” itd. Pomimo, że drużyny dostały od prezeski okręgowej polecenie przyścia w mundurach — z wyjątkiem dwóch, z których jedną była drh. sekr. gener., reszta „wystroiła” się w różnokolorowe fałaszki.

Nie będziemy tutaj opisywać (a wartoby), jak często drużyny nie potrafią się ubrać, jak mało jest estetyki w doborze kolorów, w liniach sukien i bluzek. Dość, że wyglądamy bardzo różnie i często b. nieszczególnie. Upieramy się jednak przy swoim twierdzeniu i tam, gdzie by należało przyjąć w mundurze — stajemy w cywilu, że to niby piękniej i strojniej. Robią to nawet te drużyny, bo o tych przede wszystkim mówimy, które mają mundurki, a wkładają w podobnych okolicznościach zwykłe sukienki.

Inne znowu z ołówkiem w ręku przeprowadzając kalkulację

stwierdzają, że za te same pieniądze, które mamy wydać na pokrycie kosztów mudurka, można kupić ładną „jedwabną” zieloną, czy czerwoną sukienkę. Szczyt marzeń! Żałujemy mocno, że taki nie wysoki.

Innym razem zobaczyć można w innych okolicznościach równie przykry obrazek. — Kończy się instrukcyjny kurs dla przodowniczek p.r. Kurs jest dla powiatu — nasi góra! Druhen jest przewaga. Cieszymy się KSMŻ najsłiczniej reprezentowane. Wrogie nam duchem — ideologią organizacje z ukosa i niechętnie się na nas patrzają.

Zakończenie galowe, a jakże. Przewiduje się poza częścią oficjalną z rozdaniem nagród, także i część wesołą. — Na salę wchodzi przedstawicielka Stowarzyszenia, nakłada okulary, żeby widzieć wszystkie nasze druheny, których ani rusz dostrzec nie może.

Zobaczyła już „Wici” „Młoda Wieś” i inne, a druhen ani na lekarstwo. Trudno wszystkie poznać z twarzy, jeśli się ma tyle znajomych w całej diecezji.

Zaczyna się dopytywać przez jedną z druhen, która do niej podeszła, gdzie siedzą druheny. Co się okazuje — dlatego najtrudniej było druheny znaleźć, że ta różnokolorowa, cywilna choć liczna grupa druhen ginęła wśród innych organizacji, które chociaż nie mają tak pięknych, oficjalnie przyjętych i zatwierdzonych mundurków, ubrały się jednakowo. „Młoda Wieś” np. włożyła równe, haftowane bluzki, jednakowe zapaski i chusteczki na głowe i wyglądała miło zewnątrz. Podobnie zrobiły inne organizacje.

A nasze druheny? Przykre, ale prawdziwe: w większości nawet oznak nie miały. A mundury? Albo były w domu, albo zamieniono je na zielone i czerwone suknie.

A szkoda, naprawdę wielka szkoda. Taka liczna grupa dzielnych skądinąd druhen — gdyby była umundurowana... Odrzucała by się postawa druhen, które dziarsko w mundurach prezłotały by sprężystość i giętkość zdrowego ciała, w którym tkwi równie zdrowy, dzielny i wielki duch!

Taka świetna okazja do zaakcentowania swej siły liczbowej na platformie międzyorganizacyjnej przepadła.

Niechże się takie wypadki nigdy więcej nie zdarzają. Wszystkiemy w jednej organizacji złączone. Jedna zespoliła nas idea, wielka, piękna i wzniosła.

Niech i na zewnątrz łączy nas jeden strój — mundur, który spełnia tak dobrze rolę propagandy K. S. M. Z.

Kto stanął do startu!

30 Oddziałom idącym w zawody o pierwszeństwo w pracy podajemy do wiadomości że I-szą nagrodę w postaci zasobnej już biblioteczki beletrystycznej i organizacyjnej funduje J. Ekc. Ks.

Biskup Ordynariusz. Reszta nagród — to jeszcze tajemnica. Możemy zdradzić, że II-ga funduje Zarząd Stowarzyszenia, III-cią Ksiądz Asystent.

Będzie jeszcze IV-ta nagroda pocieszenia i 3 listy pochwalne. Kto to wszystko zdobędzie. Zobaczymy na zjeździe delegowanych.

Uwagi

Podajemy do wiadomości wszystkim Oddziałom, że: 1) Nie zajmujemy się dostarczaniem pieczęci organizacyjnych i prosimy nie zwracać się w tej sprawie do Stowarzyszenia ani też składnicy Instytutu.

2) Rekolekcje zamknięte, diecezjalne dla druhen odbędą się z początkiem Wielkiego Postu. Prosimy o jak najliczniejszy udział w nich. Rekolekcje to podstawa wyrobienia wewnętrznego.

3) Wierzymy w to mocno, że w 1939 r. nie będzie w naszej diecezji Oddziału, któryby nie abonował pism organizacyjnych i nie czytał ich uważnie, „Kierownik”, „Młoda Polka” — adres adm.: Poznań, ul. Pocztowa 15, „Czyn Katol.” i „Niedziela” — pisma, bez których praca nie będzie mogła się rozwijać.

4) Czy wszystkie zastępowe mają nareszcie swoje książeczki i czy je sumiennie prowadzą?

5) Formularze sprawozdawcze przesłane na ręce Ks. Proboszczów prosimy odebrać, starannie i dokładnie wypełnić i przesłać do Stowarzyszenia — odwrotnie. Jeden egzempl. zostaje w aktach Oddziału, jeden otrzymuje Par. A. K.

6) Zebranie walne należy zrobić najdalej w pierwszej połowie stycznia — w ciągu 14 dni podać ewentualne zmiany w kierownictwie do właściwego Starostwa.

7) Odpis protokołu zebr. walnego przesłać do Stowarzyszenia.

8) Oddziały, które zgłosiły się do II-go konkursu oszczędnościowego P.K.O. zechcą powiadomić, o tym Stowarzyszenie.

9) W grudniowym numerze „Czynu” podany został „Regulamin sztandarów Akcji Kat. Diec. Częstochowskiej”. Zwracamy uwagę, że obowiązuje on wszystkie cztery kolumny A. K.

Nowe wydawnictwa.

„Ostoja” wydała nowy katalog na rok 39, który dajemy bezpłatnie. Który z Oddziałów nie otrzymał go jeszcze do tej pory, prosimy o odebranie go w Składnicy Instytutu.

Poza tym polecamy: K. J. „Posłannictwo Katolickiej Polski”. Jest to książka omawiająca doskonale hasło AK na rok 38/39. Cena zł. 1.80. W każdym Oddziale książka ta musi się znajdować jako pomoc do pracy programowej.

Ukazało się drugie wydanie St. Turnaua „Ku lepszej przyszłości”. Cena zł. 2.70. Ogólne zagadnienia społeczne nie przestaną być ni-

gdy aktualne. Książka jest znacznie rozszerzona, niektóre wykłady częściowo lub na nowo opracowane. Prosimy o nabywanie tej książki.

Przypominamy jeszcze raz o wydanej dla nas miłej książeczce do nabożeństwa p. t. „Modlitwa z Kościołem” cena 1.-- zł. Każda druha powinna książeczkę tę posiadać na swoją własność, oraz kalendarzyk na rok 38/39.

Z działu KSKobiet.

Należy przeczytać notatkę „Walne zebranie” i zastosować w Oddziałach Zeńskich również.

I-szy stopień K. S. M. Ż

Zawiadamiamy, że I-szy st. zdały drużny z następujących parafij: (nie wymieniamy nazwisk z braku miejsca) 1) Pajęczno — 20 druzhen, 2) Dobryszycy — 2, 3) Wiewiec — 2, 4) Sulmierzyce — 4, 5) Sączów — 4, 6) Makowiska 4, 7) Koszelew 26, 8) Stary Sielec — 33, 9) Kamieńsk — 2, 10) Gorzkowice — 6, 11) Bogdanów — 14 (zastęp, Wola Krzysztoporska).

W grudniowym nr. „Czynu” jest podany Sosnowiec — 10 druzhen — ma być Gorzkowice — 10 druzhen.

Życzymy wszystkim drużnom, żeby jak najprędzej zdobyły II-gi stopień.

W myśl tego co podałyśmy w XII nr. „Czynu” w artykule „A kiedy u Was egzamin”, informujemy, że ostateczny termin zdała I-go stopnia przez drużny ustaliłyśmy na dzień 1-go maja.

Kto nie „zdaży” jest dla Stowarzyszenia kandydatem i Oddziałem na stopniu kandydackim.

KRONIKA.

Przybyły nam nowe Oddziały w 1) Kielczygłowie, 2) Konopnicy, 3) Parzniewiczach, 4) Bęczkowicach, 5) Chróście.

Serdecznie Was witamy w naszej rodzinie AK i życzymy szczerze „Szczęść Boże” w pracy.

W dalszym ciągu podajemy parafie, do których dotarło Stowarzyszenie wizytując, zakładając, względnie przygotowując sobie teren do założenia Oddziałów. Są to parafie: 1) Kamieńsk, 2) Dobryszycy, 3) Gorzkowice, 4) Krępa, 5) Bogdanów, 6) Lgota, 7) Parzniewice, 8) Wiewiec, 9) Rozprza, 10) Zawiercie, 11) Sulmierzyce, 12) Lubień, 13) Kromołów, 14) Ręczno, 15) Skarżycy, 16) Bęczkowice, 17) Włodowice, 18) Mrzygłód, 19) Pinczyce, 20) Poręba Mrzygłodzka, 21) Mykanów, 22) Ciągowice, 23) Cykarzew, 24) Chruszczobród, 25) Kruszyna, 26) Łazy, 26) Borowno, 28) Raków-Błesno, 29) Niegowonice, 30) Rędziny, 31) Mstów, 32) Jaworzno, 33) Żuraw 3) Rudniki, 35) Żytniów, 36) Strzałków, 37) Praszka, 38) Przedmość, 39) Dmenin, 40) Wierzbie, 41) Kobile Wielkie, 42) Niedospielin, 43) Wielgomłyny, 44) Chełmo, 45) Bąkowa Góra.

Okręg Częstochowski — miasto zrobił 2 zebrania i zorganizował „Andrzejki”. Oddz. Ż. w Będzinie przeprowadził podwójny kurs gotowania.

W dniu 10.XII odbyło się zebranie Zarządu K.S.M.Ż.

C A R I T A S

Rada Wyższa Stow. Pań św. Wincentego à Paulo.

Niewątpliwie wszystkie Stowarzyszenia o powstaniu Rady Wyższej już wiedzą i mamy nadzieję, że dokładnie przestudiowały statut, który ogłoszony został w październikowym numerze „Czynu”.

Gdyby znajdowały się jeszcze Stowarzyszenia, które tego nie uczyniły, prosimy w krótkim czasie brak ten uzupełnić. Musimy przecież znać prawa i obowiązki względem naszej Centrali wincen-tyńskiej, bez której zezwolenia nie wolno nam przedsięwziąć żadnych większych i nie objętych regulaminem prac

Karność i subordynacja organizacyjna obowiązuje nas tak samo i w tym samym stopniu co innego typu organizacje wobec swoich central jako władz organizacyjnych. Mamy nadzieję, że pod tym względem nie będzie wśród nas nieporozumień.

Rada Wyższa tymczasem obmyśla sposoby pomocy i współpracy ze Stowarzyszeniami na terenie całej diecezji. Na zebraniu w dniu 2.XII opracowano program pracy, którego realizacją zajęto się natychmiast po zebraniu. Uzgodniono poglądy na pewne zasadnicze kwestie i postanowiono: 1) przede wszystkim nawiązać kontakt z Wydziałem Opieki Społ. na terenie m. Częstochowy, 2) zakładać Stow. P. M. w tych parafiach, w których do tej pory ich nie ma, 3) wizytować Stowarzyszenia, 4) organizować zebrania propagandowe w poszczególnych ośrodkach diecezji.

Nad zebraniem propagandowym zastanówmy się trochę, gdyż od należytego zrozumienia celu i zadań jakie mają one do spełnienia zależą wyniki tych zebrań.

W jakim celu mają się odbyć międzystowarzyszeniowe zebrania? Celem poznania się Stowarzyszeń pracujących w dość bliskim sąsiedztwie. Wymiany zdań o metodach i wynikach pracy, wreszcie obmyślenia wspólnymi siłami sposobów większego ożywienia naszej pracy, zdobycia jak największej ilości członkiń czynnych i wspierających.

Na zebranie takie mogą stowarzyszenia zaprosić osoby, które chciałyby zainteresować się ideą, formą i metodami pracy miłosierdzia chrześcijańskiego. Należy także zastanowić się nad tym, co by stowarzyszenia chciały się dowiedzieć, jakie sprawy są niezrozumiałe, jakie szczególne trudności ma stowarzyszenie w pracy iip.

Członkini Rady Wyższej ze swej strony postara się na wszystkie te pytania, odpowiedzieć wyczerpująco. W ten sposób zebranie takie zbliżone będzie trochę charakterem do kursu instrukcyjnego.

Prosimy więc o stawianie się Szan. Rad Stow. możliwie w komplecie na te zebranie, o których powiadomimy specjalnym okólnikiem.

